

Tommy Dinesen (SF):

»Indeholder kommuneplanloven en hjemmel til, med eller uden lokalplangennemførelse, at tinglyse en servitut, der siger, at en parcel kun må bebos af én familie?«

Begrundelse

Der henvises til Roskilde amts tilsynsråds afgørelser af 19. juni 1981 og 5. februar 1982 vedrørende klager over Ramsø kommunalbestyrelses krav om tinglysning af enfamilieservitut på frastykkede parceller af landbrugsejendomme i forbindelse med disses udstykning og sammenlægning.

Det virker umiddelbart uoverskueligt, hvis det var muligt at tinglyse den beskrevne servitut. I så fald må man jo fremsende vielsesattest sammen med slutsedlen. Personer af samme køn ville formentlig ikke kunne erhverve huset, ligesom der ville opstå problemer, når den ene i et ægteskab dør og der derefter kun bor én i huset. Endelig ville servituten formentlig sætte en stopper for, at 3, 4 eller 5 personer i fællesskab køber og bebos huset.

Besvarelse (29/4 82):**Miljøministeren (Erik Holst):**

Jeg har forelagt spørgsmålet for planstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»I § 18, stk. 1, nr. 8, i kommuneplanloven er der hjemmel til i en lokalplan at optage bestemmelser om anvendelse af de enkelte bygninger. Det må antages, at den nævnte bestemmelse afgiver hjemmel for kommunalbestyrelsen til i en lokalplan at fastsætte, at en ejendom kun må bebos af én familie under forudsætning af, at en sådan retningslinie er planlægningsmæssigt begrundet. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvor kommunalbestyrelsen ønsker at regulere intensiteten i benyttelsen af et område.

En ejer af en ejendom vil kunne pålægge ejendommen en servitut af det omhandlede indhold, såfremt kommunalbestyrelsens samtykke hertil foreligger, jfr. kommuneplanlovens § 36. Kommunalbestyrelsen er dog ikke beføjet til at give samtykke i tilfælde, hvor der efter loven skal tilvejebringes en lokalplan.

Fortolkningen af en bestemmelse i en lokalplan om, at en ejendom kun må bebos af én familie, henhører ifølge kommuneplanlovens § 46 under kommunalbestyrelsen. Efter kommuneplanlovens § 37 kan kommunalbestyrelsen endvidere ved påbud eller forbud sikre overholdelsen af servitutbestemmelser om forhold, hvorom der kan optages bestemmelser i en lokalplan, f.eks. servitutter af det omhandlede indhold.

Kommunalbestyrelsens afgørelser kan – for så vidt angår retlige spørgsmål – efter kommuneplanlovens § 48 påklages til planstyrelsen. Den endelige afgørelse af sådanne sager henhører i øvrigt under domstolene.

De sager, hvortil der henvises i begrundelsen for spørgsmålet, har ikke været påklaget til planstyrelsen.«

Spm. nr. 635

Til *justitsministeren* (21/4 82) af:

Bernhard Baunsgaard (RV):

»Hvilke planer har ministeren for at forbedre kontrollen med transporter af farlige kemikalier?«

Begrundelse

Det er kommet frem bl.a. i TV, at kontrollen med transporter af farlige kemikalier er særdeles utilfredsstillende.

Der har også tidligere været eksempler fremme på, at kontrollen med sådanne transporter var utilfredsstillende i Danmark, f.eks. er der peget på, at transporterne meget ofte ikke er rigtigt afmærket ifølge sikkerhedsbestemmelserne. På et område, hvor uheld kan få katastrofale følger, og hvor man kan diskutere, om sikkerhedsbestemmelserne egentlig er vidtgående nok, er det ikke acceptabelt, hvis disse ikke engang bliver overholdt; derfor spørges om, hvordan ministeren har forestillet sig, at vi kan få en bedre kontrol med disse transporter.

Besvarelse (30/4 82):**Justitsministeren (Ole Espersen):**

Reglerne om transport af farligt gods, herunder kemikalier, findes i to regelsæt, nemlig hhv. i Den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad vej (ADR-konventionen), der gælder for interna-